

ΤΑΞΙΣ ΤΗΣ Ι. ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΣ ΤΩΝ ΠΡΟΗΓΙΑΣΜΕΝΩΝ Τ. ΔΩΡΩΝ

”Εναρξις – προοιμιακός

‘Ο διάκονος: Εύλόγησον, δέσποτα

‘Ο ιερεύς: Εύλογημένη ἡ βασιλεία τοῦ Πατρός...

‘Ο χορός: Άμήν.

Καὶ εὐθὺς (ό ἀναγνώστης) τὸ Δεῦτε προσκυνήσωμεν γάρ, καὶ ὁ προοιμιακὸς φαλμός.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς 103

Εύλογει ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα.

Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἴματιον.

Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὥσει δέροιν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδαις τὰ ὑπερῷα αὐτοῦ.

Ο τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.

Ο ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

Ο θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ἄβυσσος ὡς ἴματιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὁρέων στήσονται ὕδατα.

Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.

Ἀναβαίνουσιν ὅρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.

Οριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.

Ο ἔξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀνάμεσον τῶν ὁρέων διελεύσονται ὕδατα.

Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.

Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει, ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.

Ποτίζων ὅρη ἐκ τῶν ὑπερῷων αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.

Οἱ ἔξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.

Τοῦ ἔξαγαγεῖν ὄρτον ἐκ τῆς γῆς καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου.

Τοῦ ἴλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ καὶ ὄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.

Χορτασθήσεται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἃς ἐφύτευσας.

Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἥγεῖται αὐτῶν.

Ορη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταψυγὴ τοῖς λαγῳΐς.

Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

Ἐθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.

Σκύμνοι ὡρούμενοι τοῦ ἀρπάσαι καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.

Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.

Ἐξελεύσεται ἀνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἔργασίαν αὐτοῦ ἔως ἐσπέρας.

Ως ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.

Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἐρπετά, ὡν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῷα μικρὰ μετὰ μεγάλων.

Ἐκεῖ πλοϊα διαπορεύονται δράκων οὗτος, ὃν ἐπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.

Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, διοῦναι τὴν τροφὴν αὐτῶν εἰς εὔκαιρον δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.

Ἄνοιξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος, ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται.

Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.

Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

Ἡτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ο ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν, ὁ ἀπτόμενος τῶν ὁρέων, καὶ καπνίζονται.

Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἔως ὑπάρχω.

Ἡδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογή μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

Ἐκλείποιεν ὀμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν

Ο ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ. Ως ἐμεγαλύθη τὰ ἔργα σου, Κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα, Καὶ νῦν. Ἄλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια· δόξα σοι, ὁ Θεός (**ἐκ γ'**). Η ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Εἶτα δὲ παρὰ τοῦ διακόνου Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ο χορὸς ἐν ἑκάστῃ αἰτήσει Κύριε, ἐλέησον.

Καὶ μετὰ τὴν ἐκφώνησιν παρὰ τοῦ Ἱερέως Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, κτλ., γίνεται ἡ συνάθησις στιχολογία τοῦ καθίσματος Πρὸς Κύριον εἰς τρία ἀντίφωνα, ἐν ἑκάστῳ δὲ ἀντιφώνῳ γίνεται συναπτὴ μικρὰ παρὰ τοῦ διακόνου καὶ ἡ ἐκφώνησις παρὰ τοῦ Ἱερέως.

Τὸ ιη̄ κάθισμα

Ωδὴ τῶν ἀναβαθμῶν. Ψαλμὸς 119.

Πρὸς Κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαι με ἐκέντραξα, καὶ εἰσήκουσέ μου. Κύριε, δῦσαι τὴν ψυχήν μου ἀπὸ χειλέων ἀδίκων καὶ ἀπὸ γλώσσης δολίας. τί δοθείη σοι καὶ τὶ προστεθείη σοι πρὸς γλῶσσαν δολίαν; τὰ βέλη τοῦ δυνατοῦ ἡκονημένα σὺν τοῖς ἄνθραξι τοῖς ἐρημικοῖς. οἴμοι! ὅτι ἡ παροικία μου ἐμακρύνθη, κατεσκήνωσα μετὰ τῶν σκηνωμάτων Κηδάρ· πολλὰ παρώκησεν ἡ ψυχή μου. μετὰ τῶν μισούντων τὴν εἰρήνην ἡμην εἰρηνικός· ὅταν ἐλάλουν αὐτοῖς, ἐπολέμουν με δωρεάν.

Ωδὴ τῶν ἀναβαθμῶν. Ψαλμὸς 120.

Ἡρα τοὺς ὀφθαλμούς μου εἰς τὰ ὅρη, ὅθεν ἥξει ἡ βοήθειά μου. ἡ βοήθειά μου παρὰ Κυρίου τοῦ ποιήσαντος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν. μὴ δώῃς εἰς σάλον τὸν πόδα σου, μηδὲ νυστάξῃ ὁ φυλάσσων σε. ίδοὺ οὐ νυστάξει οὐδὲ ὑπνώσει ὁ φυλάσσων τὸν Ἰσραὴλ. Κύριος φυλάξει σε, Κύριος σκέπη σοι ἐπὶ χεῖρα δεξιάν σου. ἡμέρας ὁ ἥλιος οὐ συγκαύσει σε, οὐδὲ ἡ σελήνη τὴν νύκτα. Κύριος φυλάξει σε ἀπὸ παντὸς κακοῦ, φυλάξει τὴν ψυχήν σου ὁ Κύριος. Κύριος φυλάξει τὴν εῖσοδόν σου καὶ τὴν ἔξοδόν σου ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἔως τοῦ αἰῶνος.

Ωδὴ τῶν ἀναβαθμῶν. Ψαλμὸς 121.

Εὐφράνθην ἐπὶ τοῖς εἰρηκόσι μοι· Εἰς οἶκον Κυρίου πορευσόμεθα. ἐστῶτες ἥσαν οἱ πόδες ἡμῶν ἐν ταῖς αὐλαῖς σου, Ἱερουσαλήμ. Ἱερουσαλήμ οἰκοδομουμένη ὡς πόλις, ἥσ ή μετοχὴ αὐτῆς ἐπὶ τὸ αὐτό. ἐκεῖ γὰρ ἀνέβησαν αἱ φυλαὶ, φυλαὶ Κυρίου, μαρτύριον τῷ Ἰσραὴλ, τοῦ ἔξομολογήσασθαι τῷ ὄνόματι Κυρίου. ὅτι ἐκεῖ ἐκάθισαν θρόνοι εἰς χρίσιν, θρόνοι ἐπὶ οἶκον Δαυΐδ. ἐρωτήσατε δὴ τὰ εἰς εἰρήνην τὴν Ἱερουσαλήμ, καὶ εὐθηνία τοῖς ἀγαπῶσί σε. γενέσθω δὴ εἰρήνη ἐν τῇ δυνάμει σου καὶ εὐθηνία ἐν ταῖς πυρογιβάρεσί σου. ἔνεκα τῶν ἀδελφῶν μου καὶ τῶν πλησίον μου ἐλάλουν δὴ εἰρήνην περὶ σοῦ. ἔνεκα τοῦ οἴκου Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἔξεζήτησα ἀγαθά σοι.

Ωδὴ τῶν ἀναβαθμῶν. Ψαλμὸς 122.

Πρὸς σὲ ἥρα τοὺς ὀφθαλμούς μου, τὸν κατοικοῦντα ἐν τῷ οὐρανῷ. Ιδοὺ ὡς ὀφθαλμοὶ δούλων εἰς χεῖρας τῶν κυρίων αὐτῶν, ὡς ὀφθαλμοὶ παιδίσκης εἰς χεῖρας τῆς κυρίας αὐτῆς, οὗτως οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἔως οὗ οἰκτειρῆσαι ἡμᾶς. ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, ὅτι ἐπὶ πολὺ ἐπλήσθημεν ἔξουδενώσεως. ἐπὶ πλεῖον ἐπλήσθη ἡ ψυχὴ ἡμῶν τὸ ὄνειδος τοῖς εὐθηνοῦσι, καὶ ἡ ἔξουδένωσις τοῖς ὑπερηφάνοις.

Ωδὴ τῶν ἀναβαθμῶν. Ψαλμὸς 123.

Εἰ μὴ ὅτι Κύριος ἦν ἐν ἡμῖν, εἰπάτω δὴ Ἰσραὴλ· εἰ μὴ ὅτι Κύριος ἦν ἡμῖν, ἐν τῷ ἐπαναστῆναι ἀνθρώπους ἐφ' ἡμᾶς, ἄρα ζῶντας ἀν κατέπιον ἡμᾶς. ἐν τῷ ὀργισθῆναι τὸν θυμὸν αὐτῶν ἐφ' ἡμᾶς, ἄρα τὸ ὄδωρο ἀν κατεπόντισεν ἡμᾶς. χείμαρρον διηλθεν ἡ ψυχὴ ἡμῶν ἄρα διηλθεν ἡ ψυχὴ ἡμῶν τὸ ὄδωρο τὸ ἀνυπόστατον. εὐλογητὸς Κύριος, ὃς οὐκ ἔδωκεν ἡμᾶς εἰς θήραν τοῖς ὀδοῦσιν αὐτῶν. ἡ ψυχὴ ἡμῶν ὡς στρουθίον ἐρρύσθη ἐκ τῆς παγίδος τῶν θηρευόντων. ἡ παγίς συνετρίβη, καὶ ἡμεῖς ἐρρύσθημεν. ἡ βοήθεια ἡμῶν ἐν ὄνόματι Κυρίου τοῦ ποιήσαντος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

Δόξα, Καὶ νῦν. Ἀλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια· δόξα σοι, ὁ Θεός (**γ**). Κύριε, ἐλέησον (**γ**). Δόξα, Καὶ νῦν.

Ωδὴ τῶν ἀναβαθμῶν. Ψαλμὸς 124.

Οἱ πεποιθότες ἐπὶ Κύριον ὡς ὄρος Σιών, οὓς σαλευθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα ὁ κατοικῶν Ἱερουσαλήμ. ὄρη κύκλῳ αὐτῆς, καὶ ὁ Κύριος κύκλῳ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἔως τοῦ αἰῶνος. ὅτι οὐκ ἀφήσει Κύριος τὴν ῥάβδον τῶν ἀμαρτωλῶν ἐπὶ τὸν κλῆρον τῶν δικαίων, ὅπως ἀν μὴ ἐκτεί-

νωσιν οἱ δίκαιοι ἐν ἀνομίαις χεῖρας αὐτῶν. ἀγάθυνον, Κύριε, τοῖς ἀγαθοῖς καὶ τοῖς εὐθέσι τῇ καρδίᾳ. τοὺς δὲ ἐκκλίνοντας εἰς τὰς στραγγαλιὰς ἀπάξει Κύριος μετὰ τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν εἰρήνη ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ.

Ωδὴ τῶν ἀναβαθμῶν. Ψαλμὸς 125.

Ἐν τῷ ἐπιστρέψαι ἐπιστρέψαι Κύριον τὴν αἰχμαλωσίαν Σιών ἐγενήθη μεν ὡσεὶ παρακεκλημένοι. τότε ἐπλήσθη καρᾶς τὸ στόμα ἡμῶν καὶ ἡ γλῶσσα ἡμῶν ἀγαλλιάσεως. τότε ἐροῦσιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν Ἐμεγάλυνε Κύριος τοῦ ποιῆσαι μετ' αὐτῶν. ἐμεγάλυνε Κύριος τοῦ ποιῆσαι μεθ' ἡμῶν, ἐγενήθη μεν εὐφραινόμενοι. ἐπίστρεψον, Κύριε, τὴν αἰχμαλωσίαν ἡμῶν ὡς χειμάρρους ἐν τῷ νότῳ. οἱ σπείροντες ἐν δάκρυσιν ἐν ἀγαλλιάσει θεριοῦσι. πορευόμενοι ἐπορεύοντο καὶ ἔκλαιον βάλλοντες τὰ σπέρματα αὐτῶν. ἐρχόμενοι δὲ ἥξουσιν ἐν ἀγαλλιάσει αἴροντες τὰ δράγματα αὐτῶν.

Ωδὴ τῶν ἀναβαθμῶν. Ψαλμὸς 126.

Ἐὰν μὴ Κύριος οἰκοδομήσῃ οἶκον, εἰς μάτην ἐκοπίασαν οἱ οἰκοδομοῦντες. ἐὰν μὴ Κύριος φυλάξῃ πόλιν, εἰς μάτην ἡγρύπνησεν ὁ φυλάσσων. εἰς μάτην ὑμῖν ἔστι τὸ ὀρθρίζειν. ἐγείρεσθαι μετὰ τὸ καθῆσθαι, οἱ ἐσθίοντες ἄρτον ὀδύνης ὅταν δῷ τοῖς ἀγαπητοῖς αὐτοῦ ὕπνον. ἵδοὺ ἡ κληρονομία Κυρίου, υἱοί, ὁ μισθὸς τοῦ καρποῦ τῆς γαστρός. ὡσεὶ βέλη ἐν χειρὶ δυνατοῦ, οὕτως οἱ υἱοὶ τῶν ἐκτετιναγμένων. μακάριος δὲ πληρώσει τὴν ἐπιθυμίαν αὐτοῦ ἐξ αὐτῶν οὐ καταισχυνθήσονται, ὅταν λαλῶσι τοῖς ἐχθροῖς αὐτῶν ἐν πύλαις.

Ωδὴ τῶν ἀναβαθμῶν. Ψαλμὸς 127.

Μακάριοι πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, οἱ πορευόμενοι ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ. τοὺς πόνους τῶν καρπῶν σου φάγεσαι· μακάριος εἶ, καὶ καλῶς σοι ἔσται. ἡ γυνή σου ὡς ἄμπελος εὐθηγοῦσα ἐν τοῖς κλίτεσι τῆς οἰκίας σου. οἱ υἱοί σου ὡς νεόφυτα ἐλαῖων κύκλῳ τῆς τραπέζης σου. ἵδοὺ οὕτως εὐλογηθήσεται ἀνθρωπος ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον. εὐλογήσαι σε Κύριος ἐκ Σιών, καὶ ἵδοις τὰ ἀγαθὰ Ἱερουσαλήμ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου· καὶ ἵδοις υἱὸὺς τῶν υἱῶν σου. εἰρήνη ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ.

Ωδὴ τῶν ἀναβαθμῶν. Ψαλμὸς 128.

Πλεονάκις ἐπολέμησάν με ἐκ νεότητός μου, εἰπάτω δὴ Ἰσραὴλ. πλεονάκις ἐπολέμησάν με ἐκ νεότητός μου, καὶ γὰρ οὐκ ἡδυνήθησάν μοι. ἐπὶ τὸν νῶτόν μου ἐτέκταινον οἱ ἀμαρτωλοί, ἐμάκρυναν τὴν ἀνομίαν αὐτῶν. Κύριος δίκαιος συνέκοψεν αὐχένας ἀμαρτωλῶν. αἰσχυνθήτωσαν καὶ ἀποστραφήτωσαν εἰς τὰ ὀπίσω πάντες οἱ μισοῦντες Σιών. γενηθή-

τωσαν ὡσεὶ χόρτος δωμάτων, ὃς πρὸ τοῦ ἐκσπασθῆναι ἐξηράνθη. οὗτος οὐκ ἐπλήρωσε τὴν χεῖρα αὐτοῦ ὁ θερίζων καὶ τὸν κόλπον αὐτοῦ ὁ τὰ δράγματα συλλέγων. καὶ οὐκ εἶπον οἱ παράγοντες· Εὔλογία Κυρίου ἐφ' ὑμᾶς, εὐλογήκαμεν ὑμᾶς ἐν ὄνόματι Κυρίου.

Δόξα, Καὶ νῦν. Ἀλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια· δόξα σοι, ὁ Θεός (**γ**).
Κύριε, ἐλέησον (**γ**). Δόξα, Καὶ νῦν.

Ωδὴ τῶν ἀναβαθμῶν. Ψαλμὸς 129.

Ἐκ βαθέων ἐκέραξά σοι, Κύριε Κύριε, εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου. γενηθήτω τὰ ὅτα σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου. ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσῃς, Κύριε Κύριε, τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἴλασμός ἔστιν. ἔνεκεν τοῦ ὄνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε, ὑπέμεινεν ἡ ψυχή μου εἰς τὸν λόγον σου, ἥλπισεν ἡ ψυχή μου ἐπὶ τὸν Κύριον. ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον. ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἐλεος καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Ωδὴ τῶν ἀναβαθμῶν. Ψαλμὸς 130.

Κύριε, οὐχ ὑψώθη ἡ καρδία μου, οὐδὲ ἐμετεωρίσθησαν οἱ ὀφθαλμοί μου· οὐδὲ ἐπορεύθην ἐν μεγάλοις οὐδὲ ἐν θαυμασίοις ὑπὲρ ἐμέ. εἰ μὴ ἐταπεινοφρόνουν, ἀλλὰ ὑψωσα τὴν ψυχήν μου ὡς τὸ ἀπογεγαλακτισμένον ἐπὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ, ὡς ἀνταποδώσεις ἐπὶ τὴν ψυχήν μου. ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἔως τοῦ αἰώνος.

Ωδὴ τῶν ἀναβαθμῶν. Ψαλμὸς 131.

Μνήσθητι, Κύριε, τοῦ Δαυὶδ καὶ πάσης τῆς πραότητος αὐτοῦ. ὡς ὥμοσε τῷ Κυρίῳ, ηὔξατο τῷ Θεῷ Ἰακώβ. εἰ εἰσελεύσομαι εἰς σκήνωμα οἴκου μου, εἰ ἀναβήσομαι ἐπὶ κλίνης στρωμνῆς μου, εἰ δώσω ὑπνον τοῖς ὀφθαλμοῖς μου καὶ τοῖς βλεφάροις μου νυσταγμὸν καὶ ἀνάπαισιν τοῖς κροτάφοις μου, ἔως οὗ εῦρω τόπον τῷ Κυρίῳ, σκήνωμα τῷ Θεῷ Ἰακώβ. Ιδοὺ ἡκούσαμεν αὐτὴν ἐν Ἐφραθᾷ, εὗρομεν αὐτὴν ἐν τοῖς πεδίοις τοῦ δρυμοῦ. εἰσελεύσόμεθα εἰς τὰ σκηνώματα αὐτοῦ, προσκυνήσομεν εἰς τὸν τόπον, οὗ ἔστησαν οἱ πόδες αὐτοῦ. ἀνάστηθι, Κύριε, εἰς τὴν ἀνάπαισίν σου, σὺ καὶ ἡ κιβωτὸς τοῦ ἀγιάσματός σου. οἱ ἱερεῖς σου ἐνδύσονται δικαιοσύνην, καὶ οἱ δσιοί σου ἀγαλλιάσονται. ἔνεκεν Δαυὶδ τοῦ δούλου σου μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπον τοῦ χριστοῦ σου. ὥμοσε Κύριος τῷ Δαυὶδ ἀλήθειαν καὶ οὐ μὴ ἀθετήσει αὐτήν. ἐκ καρποῦ τῆς κοιλίας σου θήσομαι ἐπὶ τοῦ θρόνου σου. ἐὰν φυλάξωνται οἱ υἱοί σου τὴν διαθήκην μου καὶ τὰ μαρτύριά μου ταῦτα, ἡ διδάξω αὐτούς, καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν ἔως

τοῦ αἰῶνος καθιοῦνται ἐπὶ τοῦ θρόνου σου. ὅτι ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών, ἡρετίσατο αὐτὴν εἰς κατοικίαν ἔσωτῷ. αὕτη ἡ κατάπαυσίς μου εἰς αἰῶνα αἰῶνος· ὡδε κατοικήσω, ὅτι ἡρετισάμην αὐτὴν. τὴν θήραν αὐτῆς εὐλογῶν εὐλογήσω, τοὺς πτωχοὺς αὐτῆς χορτάσω ἄρτων. τοὺς Ἱερεῖς αὐτῆς ἐνδύσω σωτηρίαν, καὶ οἱ ὅσιοι αὐτῆς ἀγαλλιάσει ἀγαλλιάσονται. ἐκεῖ ἔξανατελῶ κέρας τῷ Δαυίδ, ἡτοίμασα λύχνον τῷ χριστῷ μου. τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ ἐνδύσω αἰσχύνην, ἐπὶ δὲ αὐτὸν ἔξανθήσει τὸ ἀγίασμά μου.

΄Ωδὴ τῶν ἀναβαθμῶν. Ψαλμὸς ρλβ' 132.

Ίδοù δὴ τί καλὸν ἢ τί τερπνόν, ἀλλ’ ἢ τὸ κατοικεῖν ἀδελφοὺς ἐπὶ τὸ αὐτό; ὡς μύρον ἐπὶ κεφαλῆς τὸ καταβαῖνον ἐπὶ πώγωνα, τὸν πώγωνα τοῦ Ἀαρὼν, τὸ καταβαῖνον ἐπὶ τὴν φαν τοῦ ἐνδύματος αὐτοῦ. ὡς δρόσος Ἀερμῶν ἡ καταβαίνουσα ἐπὶ τὰ ὅρη Σιών ὅτι ἐκεῖ ἐνετείλατο Κύριος τὴν εὐλογίαν, ζωὴν ἔως τοῦ αἰῶνος.

΄Ωδὴ τῶν ἀναβαθμῶν. Ψαλμὸς ρλγ' 133.

Ίδοù δὴ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ δοῦλοι Κυρίου. οἱ ἔστωτες ἐν οἴκῳ Κυρίου, ἐν αὐλαῖς οἴκου Θεοῦ ἡμῶν. ἐν ταῖς νυξὶν ἐπάρατε τὰς χεῖρας ὑμῶν εἰς τὰ ἄγια καὶ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον. εὐλογήσαι σε Κύριος ἐκ Σιών ὁ ποιήσας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

Δόξα, Καὶ νῦν. Ἀλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια· δόξα σοι, ὁ Θεός (**γ**). Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Κεκραγάρια

Εἰς τὸ Κύριε, ἐκέκραξα (ψαλλόμενον ὡς ἐν τῷ ψαλτηρίῳ) ψάλλονται τὰ στιχηρὰ τῆς ἡμέρας μετὰ τοῦ Δόξα, Καὶ νῦν.

Εἴσοδος. ὁ διάκονος: Σοφία: ὄρθοι.

Ο ἀναγνώστης τὸ Φῶς ἵλαρόν.

΄Αναγνώσματα

Ο διάκονος: Εσπέρας. Πρόσσχωμεν.

Ο Ἱερεύς: Εἰρήνη πᾶσι.

Τοῦ χοροῦ ἀποκρινομένου: Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ο διάκονος: Σοφία.

Ο ἀναγνώστης τὸ προκείμενον, τὸν στίχον καὶ τὴν ἐπιγραφὴν τοῦ ἀναγνώσματος.

‘Ο διάκονος: Πρόσσχωμεν.

‘Ο ἀναγνώστης τὸ πρῶτον ἀνάγνωσμα τῆς ἡμέρας εἶτα τὸ δεύτερον προκείμενον, καὶ μετ’ αὐτὸ λέγει: Κέλευσον.

‘Ο διάκονος: Σοφία, ὁρθοί. ὁ δὲ Ἱερεὺς στραφεὶς πρὸς τὸν λαόν λέγει ἐκφώνως: Φῶς Χριστοῦ φαίνει πᾶσι.

Τοῦ ἀναγνώστου ἐκφωνοῦντος τὴν ἐπιγραφὴν τοῦ δευτέρου ἀναγνώσματος, ὁ διάκονος αὐθις: Πρόσσχωμεν.

Καὶ ὁ ἀναγνώστης τὸ δεύτερον ἀνάγνωσμα.

Μετ’ αὐτὸ δὲ ὁ Ἱερεὺς: Εἰρήνη σοι.

‘Ο χορός: Καὶ τῷ πνεύματι σου.

‘Ο διάκονος: Σοφία.

Κατευθυνθήτω

Καὶ φάλλεται τὸ Κατευθυνθήτω μετὰ τῶν ἐφεξῆς στίχων.

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχὴ μου, ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου, ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου, θυσία ἑσπερινή.

[καὶ πάλιν Ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου, θυσία ἑσπερινή.]

Στίχος α'. Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου· πρόσσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς σέ.

Κατευθυνθήτω...

Στίχος β'. Θοῦ, Κύριε, φυλακὴν τῷ στόματί μου, καὶ θύραν περιοχῆς περὶ τὰ χεῖλη μου.

Κατευθυνθήτω...

Στίχος γ'. Μὴ ἐκκλίνῃς τὴν καρδίαν μου εἰς λόγους πονηρίας τοῦ προφασίζεσθαι προφάσεις ἐν ἀμαρτίαις.

Κατευθυνθήτω...

Δόξα, Καὶ νῦν.

Κατευθυνθήτω...

Καὶ πάλιν.

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχὴ μου, ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου,

Καὶ ὁ α' χορὸς μετὰ καταλήξεως

Ἐπαρσις τῶν χειρῶν μου, θυσία ἑσπερινή.

Ἡ ἐκτενὴς καὶ τὰ κατηχούμενα

‘Ο διάκονος τὴν ἐκτενῆ: Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς...

‘Ο χορός Κύριε ἐλέησον γ'.

‘Ο Ἱερεὺς Ὄτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος...

‘Ο χορὸς Ἀμήν.

‘Ο διάκονος Εὕξασθε οἱ κατηχούμενοι τῷ Κυρίῳ... κτλ.

‘Ο χορὸς Κύριε, ἐλέησον.

‘Ο Ἱερεὺς Ἰνα καὶ αὐτοὶ σὺν ἡμῖν...

‘Ο χορὸς Ἀμήν.

‘Απὸ δὲ τῆς δ’ τῆς μεσονηστίμου λέγει ὁ διάκονος: Ὅσοι κατηχούμενοι, προέλθετε... Εὕξασθε οἱ πρὸς τὸ φῶτισμα· τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν, κτλ.

‘Ο χορὸς Κύριε, ἐλέησον.

Χερουβικὸς ὅμοιος

Μετὰ τὴν ὑπὸ τοῦ Ἱερέως ἐκφώνησιν Κατὰ τὴν δωρεὰν τοῦ Χριστοῦ σου, φάλλεται ὀντὶ τοῦ χερουβικοῦ

Τὸ παρόν, εἰς ἥχον πλ. β'.

Νῦν αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν
σὺν ἡμῖν ἀοράτως λατρεύουσιν.
ἰδοὺ γὰρ εἰσπορεύεται
ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης. [.....]
Ίδοὺ θυσία μυστικὴ
τετελειωμένη δορυφορεῖται·
πίστει καὶ πόθῳ προσέλθωμεν,
ἴνα μέτοχοι ζωῆς αἰώνιου γενώμεθα.
ἀλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια.

Κυριακὴ προσευχὴ

Μετὰ δὲ τὴν εἴσοδον λέγει ὁ διάκονος: Πληρώσωμεν τὴν ἐσπερινὴν δέησιν ἡμῶν, κτλ.

‘Ο χορὸς Κύριε, ἐλέησον.

‘Ο διάκονος Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν... κτλ.

‘Ο χορὸς Παράσχου, Κύριε.

‘Ο Ἱερεὺς Καὶ καταξίωσον ἡμᾶς Δέσποτα...

Καὶ εὐθὺς ἡ κυριακὴ προσευχὴ.

Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ως ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἀφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ως καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ἀφειλέταις ἡμῶν. Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ὃῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

‘Ο ιερεύς: “Οτι σου ἔστιν... ‘Ο αὐτός: Εἰρήνη πᾶσι.
Καὶ ὁ χορός: Καὶ τῷ πνεύματί σου.
‘Ο διάκονος: Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.
‘Ο χορὸς Σοί, Κύριε.
‘Ο ιερεύς: Χάριτι καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ φιλανθρωπίᾳ...
‘Ο χορός: Αμήν.

Κοινωνικόν

‘Ο Διάκονος: Πρόσσχωμεν.
‘Ο Ιερεύς: Τὰ προηγιασμένα ἄγια τοῖς ἀγίοις.

‘Ο χορός.

Εἶς ἄγιος, εἶς Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. ἀμήν.

Κοινωνικὸν τῆς προηγιασμένης.

Γεύσασθε καὶ ἴδετε, ὅτι χρηστὸς ὁ Κύριος ἀλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια.

Εἰ ἔστι μνήμη ἀγίου ἑορταζομένου.

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος ἀλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια.

Τύμοι ἀπολύσεως

Μετὰ δὲ τὴν ἐμφάνειαν τῶν ἀγίων δώρων, ἀργῶς καὶ μετὰ μέλους, εἴς
ῆχον πλ. δ'.

Εὐλογήσω τὸν Κύριον ἐν παντὶ καιρῷ, διαπαντὸς ἡ αἵνεσις αὐτοῦ ἐν
τῷ στόματί μου. Ἀρτον οὐράνιον καὶ ποτήριον ζωῆς, γεύσασθε καὶ ἴδετε
ὅτι χρηστὸς ὁ Κύριος. Ἀλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια.

Καὶ μετὰ τὸ συστεῖλαι τὰ ἄγια.

Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν αἰνέσεώς σου, Κύριε, ὅπως ὑμνήσωμεν τὴν
δόξαν σου, ὅτι ἡξίωσας ἡμᾶς μετασχεῖν, τῶν ἀγίων ἀθανάτων καὶ
ἀχράντων σου μυστηρίων στήριξον ἡμᾶς ἐν τῷ σῷ ἀγιασμῷ, δλην τὴν
ἡμέραν μελετᾶν τὴν δικαιοσύνην σου· ἀλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια.

Μετὰ τὴν ὄπισθάμβωνον εὐχήν.

Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἔως τοῦ αἰῶνος
(τρίς, χῦμα).

Μετὰ τὴν ἀπόλυσιν λέγονται οἱ φαλμοὶ λγ' Εὐλογήσω τὸν Κύριον, καὶ
ρυδ' Υψώσω σε ὁ Θεός μου, εἰς δὲ τὸ τέλος τὸ Δι' εὐχῶν.

Ψαλμοὶ τοῦ τέλους τῶν προηγιασμένων

Ψαλμὸς 33

Εὐλογήσω τὸν Κύριον ἐν παντὶ καιρῷ, διὰ παντὸς ἡ αἰνεσίς αὐτοῦ ἐν τῷ στόματί μου.

Ἐν τῷ Κυρίῳ ἐπαινεθήσεται ἡ ψυχή μου· ἀκουσάτωσαν πρᾳεῖς καὶ εὐφρανθείτωσαν.

Μεγαλύνατε τὸν Κύριον σὺν ἐμοί, καὶ ὑψώσωμεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐπὶ τὸ αὐτό.

Ἐξεζήτησα τὸν Κύριον, καὶ ἐπήκουσέ μου, καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεών μου ἐρρύσατό με.

Προσέλθετε πρὸς αὐτὸν καὶ φωτίσθητε, καὶ τὰ πρόσωπα ὑμῶν οὐ μὴ καταισχυνθῆ.

Οὗτος ὁ πτωχὸς ἐκέραξε καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτοῦ, καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτοῦ ἔσωσεν αὐτόν.

Παρεμβαλεῖ ἄγγλεος Κυρίου κύκλῳ τῶν φοβουμένων αὐτόν, καὶ ὥσεται αὐτούς.

Γεύσασθε καὶ ἴδετε, ὅτι χρηστὸς ὁ Κύριος· μακάριος ἀνήρ, ὃς ἐλπίζει ἐπ' αὐτόν.

Φοβήθητε τὸν Κύριον, πάντες οἱ ἄγιοι αὐτοῦ, ὅτι οὐκ ἔστιν ὑστέρημα τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

Πλούσιοι ἐπτώχευσαν καὶ ἐπείνασαν, οἱ δὲ ἐκζητοῦντες τὸν Κύριον οὐκ ἐλαττωθήσονται παντὸς ἀγαθοῦ.

Δεῦτε, τέκνα, ἀκούσατέ μου· φόβον Κυρίου διδάξω ὑμᾶς.

Τίς ἔστιν ἀνθρωπος ὁ θέλων ζωῆν, ἀγαπῶν ἡμέρας ἴδειν ἀγαθάς;

Παῦσον τὴν γλῶσσάν σου ἀπὸ κακοῦ, καὶ χείλη σου τοῦ μὴ λαλῆσαι δόλον.

Ἐκκλινον ἀπὸ κακοῦ καὶ ποίησον ἀγαθόν· ζήτησον εἰρήνην καὶ δίωξον αὐτήν.

Οφθαλμοὶ Κυρίου ἐπὶ δικαίους, καὶ ὥτα αὐτοῦ εἰς δέησιν αὐτῶν.

Πρόσωπον δὲ Κυρίου ἐπὶ ποιοῦντας κακά, τοῦ ἐξολοθρεῦσαι ἐκ γῆς τὸ μημόσυνον αὐτῶν.

Ἐκέραξαν οἱ δίκαιοι καὶ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτῶν, καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτῶν ἐρρύσατο αὐτούς.

Ἐγγὺς Κύριος τοῖς συντετριμμένοις τὴν καρδίαν, καὶ τοὺς ταπεινοὺς τῷ πνεύματι σώσει.

Πολλαὶ αἱ θλίψεις τῶν δικαίων, καὶ ἐκ πασῶν αὐτῶν ὥσεται αὐτοὺς ὁ Κύριος.

Φυλάσσει Κύριος πάντα τὰ ὄστα αὐτῶν, ἐν ἐξ αὐτῶν οὐ συντριβήσεται.

Θάνατος ἀμαρτωλῶν πονηρός, καὶ οἱ μισοῦντες τὸν δίκαιον πλημμελήσουσι.

Λυτρώσεται Κύριος ψυχὰς δούλων αὐτοῦ, καὶ οὐ μὴ πλημμελήσουσι πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπ' αὐτόν.

Ψαλμὸς 144

Τψώσω σε, ὁ Θεός μου ὁ βασιλεύς μου, καὶ εὐλογήσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Μέγας Κύριος καὶ αἰνετὸς σφόρδρα, καὶ τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ οὐκ ἔστι πέρας.

Γενεὰ καὶ γενεὰ ἐπαινέσει τὰ ἔργα σου, καὶ τὴν δύναμίν σου ἀπαγγελοῦσι.

Τὴν μεγαλοπρέπειαν τῆς δόξης τῆς ἀγιωσύνης σου λαλήσουσι, καὶ τὰ θαυμάσιά σου διηγήσονται.

Καὶ τὴν δύναμιν τῶν φοβερῶν σου ἔροῦσι, καὶ τὴν μεγαλωσύνην σου διηγήσονται.

Μνήμην τοῦ πλήθους τῆς χρηστότητός σου ἐξερεύξονται, καὶ τῇ δικαιοσύνῃ σου ἀγαλιάσονται.

Οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος.

Χρηστὸς Κύριος τοῖς σύμπασι, καὶ οἱ οἰκτίρμοὶ αὐτοῦ ἐπὶ πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ.

Ἐξομολογησάσθωσάν σοι, Κύριε, πάντα τὰ ἔργα σου, καὶ οἱ ὅσιοί σου εὐλογησάτωσάν σε.

Δόξαν τῆς βασιλείας σου ἔροῦσι, καὶ τὴν δυναστείαν σου λαλήσουσι.

Τοῦ γνωρίσαι τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων τὴν δυναστείαν σου, καὶ τὴν δόξαν τῆς μεγαλοπρεπείας τῆς βασιλείας σου.

Ἡ βασιλεία σου βασιλεία πάντων τῶν αἰώνων, καὶ ἡ δεσποτεία σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ.

Πιστὸς Κύριος ἐν πᾶσι τοῖς λόγοις αὐτοῦ, καὶ ὅσιος ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ὑποστηρίζει Κύριος πάντας τοὺς καταπίπτοντας, καὶ ἀνορθοὶ πάντας τοὺς κατερραγμένους.

Οἱ ὄφθαλμοὶ πάντων εἰς σὲ ἐλπίζουσι, καὶ σὺ δίδως τὴν τροφὴν αὐτῶν ἐν εὔκαιρᾳ.

Ἀνοίγεις σὺ τὴν χεῖρά σου, καὶ ἐμπιπλᾶς πᾶν ζῷον εὔδοκίας.

Δίκαιος Κύριος ἐν πᾶσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ, καὶ ὅσιος ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ἐγγὺς Κύριος πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις αὐτόν, πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις αὐτὸν ἐν ἀληθείᾳ.

Θέλημα τῶν φοβουμένων αὐτὸν ποιήσει, καὶ τῆς δεήσεως αὐτῶν εἰσακούσεται, καὶ σώσει αὐτούς.

Φυλάσσει Κύριος πάντας τοὺς ἀγαπῶντας αὐτόν, καὶ πάντας τοὺς ἀμαρτωλοὺς ἐξολοθρεύσει.

Αἴνεσιν Κυρίου λαλήσει τὸ στόμα μου, καὶ εὐλογείτω πᾶσα σὰρξ τὸ ὄνομα τὸ ἄγιον αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

*Ἐπιμέλεια Διονυσίου Ἀνατολικιώτου
σεπτέμβριος σωτηρίου ἔτους 2012*